

TRI ÂN LÒNG HẢO TÂM CỦA MỘT PHỤ NỮ NGHÈO

... Đức Hồng Y Louis-Edouard Pie chào đời ngày 26-9-1815 tại Pontgouin. Ngài làm Tổng Giám Mục Giáo Phận Poitiers ở miền Trung nước Pháp từ năm 1849. 10 năm trước đó - 1839 - ngài được thụ phong Linh Mục lúc mới 24 tuổi. Ngài là vị Giám Mục lỗi lạc với một Đức Tin Công Giáo thật kiên vững. Ngài từng tham dự Công Đồng Chung Vatican I (1869-1870) là Công Đồng tuyên bố tín điều bất khả ngộ của Đức Giáo Hoàng vào năm 1870. Công Đồng do Đức Chân Phúc Giáo Hoàng Pío IX (1846-1878) triệu tập. Năm 1879 - một năm trước khi qua đời - ngài được Đức Giáo Hoàng Lêô XIII (1878-1903) vinh thăng Hồng Y. Đó cũng là năm ngài mừng 40 năm thụ phong Linh Mục. Ngài qua đời ngày 18-5-1880 tại Angoulême, hưởng thọ 65 tuổi.

Một ngày, trong cuộc chuyện trò với một nhóm phụ nữ Công Giáo đạo đức về ơn gọi Linh Mục, Đức Hồng Y Louis-Edouard Pie nói:

Tôi biết rất rõ một cậu bé nghèo thật nghèo, chào đời nơi một ngôi làng gần thành Chartres. Cậu bé nghèo ấy rất ước ao trở thành Linh Mục nhưng Song Thân quá nghèo lại sớm lìa bỏ cõi đời khiến cậu trở thành đứa trẻ mồ côi. Vào một ngày Lễ Ba Vua, cậu bé bước vào Nhà Thờ Chính Tòa Poitiers. Cậu bé ngỡ ngàng và vô cùng xúc động khi theo dõi buổi cử hành Phụng Vụ. Thánh Lễ quá đẹp và quá trang trọng khiến cậu bé cảm thấy cổ họng nghẹn cứng và không cảm được nước mắt. Cậu bé bước ra khỏi thánh đường với khuôn mặt dãn dụa đôi mắt.

Nơi công trường trước Nhà Thờ Chính Tòa có một phụ nữ bán hoa đang ngồi đó. Trông thấy cậu bé khóc, bà động lòng trắc ẩn và âu yếm cất tiếng hỏi:

- Sao con lại khóc? bé cưng của bà?

Cậu bé meo mào trả lời:

- Con muốn trở thành Linh Mục nhưng con lại quá nghèo!

Người phụ nữ có quả tim vàng trả lời ngay:

- Chính bà sẽ giúp con, con an tâm!

Giữ lời hứa, người phụ nữ nghèo ấy làm việc miệt mài, thức thật khuya để may áo. Bà làm việc thật vất vả nhưng kiếm đủ số tiền đóng cho đứa con trai nuôi đang theo học nơi Chủng Viện.

Nói đến đây, Đức Hồng Y Louis-Edouard Pie với đôi mắt đầm lệ, nghẹn ngào kết thúc câu chuyện với nhóm phụ nữ Công Giáo đạo đức:

- Thưa quý bà, người phụ nữ nghèo tốt lành ấy nay đã qua đời. Nhưng cậu bé nghèo kia đã kiên trì trong ơn gọi, đã thụ phong Linh Mục, rồi Giám Mục và nay là Hồng Y. Cậu bé nghèo ấy chính là tôi đây, người đang nói chuyện với các bà và là Hồng Y của các bà!

... Câu chuyện thứ hai cũng xảy ra tại Pháp và mang nét đẹp quý phái trang trọng. Từ tước Louis-Gabriel-Ambroise de Bonald (1754-1840) là một nhà chính trị, một văn sĩ kiêm triết gia và là thành viên của Hàn Lâm Viện Bất Tử. Từ tước hồng phúc có người con trai dâng hiến cho Chúa và trở thành Linh Mục. Đó là **Cha Louis-Jacques-Maurice de Bonald** (1787-1870).

Từ ngày con trở thành Linh Mục, cứ mỗi lần có dịp nói chuyện với con, từ tước Bonald luôn kính cẩn giờ mũ ra, để đầu trần. Đây là cử chỉ tỏ lòng tôn kính đối với thiên chức linh mục. Một ngày có người bạn đến thăm đúng vào lúc từ tước đang nói chuyện với con là Linh Mục, và dĩ nhiên là từ tước đã cẩn thận giờ mũ ra, để đầu trần. Khi con là Linh Mục lui gót, từ tước Bonald vui vẻ nói với bạn hiền:

- Bây giờ thì cùng đội mũ lại, bởi vì giữa chúng ta thì không có chuyện tăng bốc nhau! Nhưng với con tôi thì lại là chuyện khác .. Tôi là thân phụ, tôi biết như vậy, nhưng thiên chức linh mục mà con nhận lãnh cao cả đến độ khiến tôi có cảm tưởng như con được cất nhắc lên bậc cao hơn thân phụ mình!

Câu nói của từ tước de Bonald đáng kính phục và suy nghĩ biết bao! Nó diễn tả tâm tình tôn giáo sâu đậm và lòng kính trọng đúng đắn dành cho thiên chức linh mục.

Về phần người con linh mục cũng thật xứng đáng với lòng ngưỡng mộ của thân phụ. Thật vậy, bởi vì sau đó Cha Louis-Jacques-Maurice de Bonald được chỉ định làm Giám Mục giáo phận Puy vào năm 1823. 13 năm sau, ngài được chỉ định trông coi Tổng Giám Phận Lyon và trở thành Giáo Chủ Pháp. Năm 1841 ngài được vinh thăng Hồng Y.

Đức Hồng Y Louis-Jacques-Maurice de Bonald nổi tiếng đạo đức và nhiệt thành trong việc bảo vệ các quyền lợi của Giáo Hội

Công Giáo. Ngài qua đời ngày 25-2-1870 hưởng thọ 83 tuổi.

... ”Lòng con yêu mến Chúa, vì Chúa đã nghe tiếng con khẩn nài. Người lại lắng tai ngày con kêu cứu .. Chúa là Đấng nhân từ chính trực, THIÊN CHÚA chúng ta một dạ xót thương, hằng gìn giữ những ai bé mọn, con yếu đuối, Người đã cứu con .. Biết lấy chi đền đáp Chúa bây giờ vì mọi ơn lành Người đã ban cho? Con xin nâng chén mừng ơn cứu độ và kêu cầu thánh danh THIÊN CHÚA. Lời khẩn nguyện với Chúa, con xin giữ trọn, trước toàn thể dân Người. Đối với Chúa thật là đắt giá, cái chết của những ai trung hiếu với Người .. Con sẽ dâng lễ tạ ơn, và kêu cầu thánh danh THIÊN CHÚA. Lời khẩn nguyện với Chúa, con xin giữ trọn, trước toàn thể dân Người, tại khuôn viên đền Chúa, giữa lòng người, hỡi Giêrusalem!” (Thánh Vịnh 116(115)).

(“La Mia Messa”, 1 Gennaio 2012 - 31 Marzo 2012, Anno VI/B, vol.I, Casa Mariana Editrice, trang 58-59/105)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt